

De Ecclesia

EEN MAANDBLAD VAN DE ECCLESIA SURINAME

1e Jaargang no. 4: oktober 2011

Email: ecclesia-suriname@hotmail.com

Website: www.ecclesia-suriname.com

De Wederkomst van Christus is nabij!

1. De vestiging van het Koninkrijk

De vestiging van het Koninkrijk van God werd verkondigd waarbij de regeringen van deze wereld worden verbrijzeld door de komst van Messias aan het einde der tijden (Daniël 2:44). Het Koninkrijk van God werd door Christus gepredikt, die zei dat het nabij was (Markus 1:14-15). Het Koninkrijk is in twee fasen gesplitst. Eerst het geestelijke Koninkrijk en vervolgens het fysieke duizendjarige Koninkrijk onder Messias.

1.1 Het geestelijke Koninkrijk

Tot aan Pinksteren 30 AD was aan slechts weinig profeten en leiders van Israël de Heilige Geest gegeven en wel voor een bijzonder doel. Geen ander volk, tot aan de toelating van de heidenen in de Gemeente vanaf 30 AD, had de Heilige Geest. Zo waren allen besloten tot de tweede of grote opstanding in **Openbaring 20:4**.

De Heilige Geest werd aan de mensheid gegeven sinds de dood van Christus, als de eerste fase van het Koninkrijk sinds Pinksteren 30 AD (**Handelingen 2:1-4**) die zij met kracht zagen komen (**Markus 9:1**). De Geest moet in nederigheid ontvangen worden en in een ijver voor kennis als van een kind (**Markus 10:15**). Tenzij een mens wederom geboren wordt, uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien (**Johannes 3:3-5**).

De geheimenissen van het Koninkrijk zijn beperkt tot de uitverkorenen en begrip wordt gegeven door de

Heilige Geest; daarom is de Bijbel geschreven in gelijkenissen (**Lukas 8:10**). Het Koninkrijk Gods bestaat niet in eten en drinken, maar in rechtvaardigheid, vrede en blijdschap door de Heilige Geest (**Romeinen 14:17**). Het bestaat niet in woorden, maar in kracht (**1Korintiërs 4:20**).

Berouw is een absolute voorwaarde voor toelating tot het Koninkrijk. Berouwvolle zondaars zullen hen, die zichzelf rechtvaardigen, vóórgaan (**Matteüs 21:31-32**) . De roeping van de uitverkorenen gebeurt door de algemene verspreiding van informatie, vergelijkbaar met zaad (**Matteüs 13:3-9**). Het wordt verspreid en met grote ijver ontvangen door de Geest (**Matteüs 13:44-46**). Vandaar dat velen geroepen zijn, maar weinigen in feite uitverkoren (**Matteüs 20:16, 22:14**). De roeping verzamelt anderen naast de uitverkorenen, die aan het einde der tijden gezift worden, of bij de komst van Messias, of, voor hen die gestorven zijn, bij de opstandingen (**Matteüs 13:25-30, 36, 38-40, 47-50**). De uitverkorenen zijn van te voren bestemd om geroepen te worden en daarna gerechtvaardigd en verheerlijkt (**Romeinen 8:30**).

“Dal van Hinnom, of dal der zonen van Hinnom, is het dal Er-Rahabi ten zuiden van Jeruzalem. Hier was het Tofeth waar de kinderen door het vuur aan Molech gewijd werden, 2 Kon. 23:10; 2 Kron. 28:3. Volgens Jer. 7:32; 19:6, 11 zou het Ben Hinnomdal en het daarin aanwezige Tofeth (plaats in het dal van Hinnom) worden tot een moorddal en een kerkhof, en omdat Jes. 30:33 spreekt van Tofeth en van vuur en een brandstapel, heeft de Targoem (Aramese vertaling van de Hebr. tekst van het O.T.) hier het dal Hinnom (gé hinnom) de hel, waarvan in de de

Tamoed gezegd werd, dat een poort van de hel in het Ben Hinnomdal was op een plaats waar tussen twee palmen rook opstijgt. Zo werd de naam van dit dal tot gehenna, de naam voor de hel (poel des vuurs).”

De Here gebruikte dus dit woord om de verschrikking te beschrijven van het oord van de eeuwige verdoemenis.

Het Leven Hiernamaals

De Bijbel toont aan dat wij drie fasen in ons bestaan te doorlopen hebben.

De eerste fase is **ons verblijf in het menselijk lichaam hier op aarde**. De tweede fase is **ons leven als “geest” in het paradijs of het dodenrijk**. De derde fase is **het eeuwige leven na de wederkomst van Christus, in ons verheerlijkt en verzezen lichaam, in het vaderhuis of voor de goddelozen in de hel (gehenna)**.

De eerste fase nu is voor ons toekomstig leven van onnoemelijk groot belang. Het is zelfs zo, dat alle toekomstige fasen afhangen van de wijze waarop deze eerste doorleefd wordt. Het is de vormende fase, waarvan de invloed zich zal doen gevoelen door de eeuwigheid heen. We zullen daar zijn, wat wij hier geworden zijn. Daarom draagt u hier reeds het stempel van uw toekomstig verblijf: “hel” of “hemel”, en dat is duidelijk op uw gelaat te lezen (Jes. 3:9).

1.3 WAT DE BIJBEL ZEGT OVER DEMONEN

Er zijn vele Christenen die niet op de hoogte zijn van demonen en hun werken. Als we de Bijbel lezen komen wij dit herhaaldelijk tegen. Het is goed als Christenen op de hoogte zijn van het bestaan van deze boze machten.

Wat zijn boze geesten?

Toen satan, na een mislukte opstand, uit de hemel werd verstoten, volgde hem een menigte afvallige engelen. Zij haten God en Zijn schepping en richten hun aanvallen dan ook hierop vanuit de hemelse gewesten. Vergist u zich niet: dit rijk der duisternis kent gradaties en rangen en is een hiërarchie waarvan satan zelf aan het hoofd staat. Ieder kind van God leeft op voet van oorlog met dit rijk. Paulus wist waarover hij het had toen hij schreef aan de gemeente van Efeze (hoofdstuk 12:6): “Want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen overheden, tegen machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten.” Deze boze geesten bezitten geen lichaam waarmee zij zich kunnen uiten. Ze willen zich uiten in deze wereld en daarom zoeken zij rusteloos naar een lichaam, waarin zij zich kunnen manifesteren. Als zij op het machtswoord van Christus de bezetene

moeten verlaten (Luc. 8 vanaf vers 26), nemen zij desnoods genoegen met een kudde zwijnen, liever dan de afgrond in te varen of op dorre plaatsen te moeten rondzwerven op zoek naar een lichaam (Matt. 12:43).

Satan als engel des lichts

Er is geen terrein waar boze geesten zoveel succes boeken als dat van het occultisme (bonu). Occultisme wil zeggen: *de leer van, of drang naar het verborgene!* Daarom is het goed dat de kerk van Christus kennis draagt van wat te koop is op de markt van het occultisme, waardoor wij ons kunnen bewapenen tegen deze machten. In Hosea 4:6 zegt de Here ons: “Mijn volk gaat te gronde door gebrek aan kennis.”

Onder occultisme vallen de volgende zaken:

Somnambulisme (helderziendheid door magnetische slaap), hypnotisme, spiritisme, waarzeggerij, telepathie en magnetisme. De Bijbel noemt dit alles TOVERIJ! Al deze dingen zijn van de duivel en niemand anders. Hier bestaat geen enkele neutraliteit, het is òf – òf.. Omdat het hier gaat om bovennatuurlijke krachten en manifestaties is het of uit God of uit de duivel. Omdat de Christelijke kerk in de loop der eeuwen door ongehoorzaamheid aan God, en menselijke zienswijze heeft ingevoerd in de kerk haar kracht heeft verloren, heeft zij ook haar visie op dit gebied verloren. Er is een geestelijke vacuum ontstaan en de duivel heeft zijn kans schoon gezien en heeft een prima gelijkend surrogaat voor in de plaats gegeven. Voor profetie kwam waarzeggerij en voor gave van genezing kwam magnetisme in de plaats. Tegenwoordig wordt dit ook in kerken toegepast op een wijze dat wij met ons menselijk verstand niet kunnen onderscheiden.

Hier heb je de gave van onderscheiden der geesten nodig. Daarom zegt de Bijbel ons: “Beproeft de geesten of zij uit God zijn!”

In het Zoeklicht van 1963 staat:

“Napels, in Italië, telt 7500 officiële tovenaars, maar slecht 3980 artsen. Rome telt 2000 en Palermo 1300 waarzeggers. Vooral op Vrijdag, de dag van de kruiziging, zijn de wachtkamers van magiërs vol. In Nederland bezoeken ongeveer 12000 mensen per dag deze magiërs. In onze kleine Suriname loopt dit nu in de honderden.

Wanneer het Koninkrijk gegeven wordt door de Heilige Geest, is het als een mosterdzaadje dat tot een grote boom groeit, of als een zuurdesem dat het hele deeg doorzuurt (**Matteüs 13:31-33**), zodat God kan zijn alles in allen (**1Korintiërs 15:28; Efeziërs 4:6**).

De eerste voorwaarde is het Koninkrijk Gods te zoeken en Zijn gerechtigheid en al het andere zal u geschonken worden (**Matteüs 6:33**). De macht over boze geesten is een teken van het Koninkrijk Gods in de mens persoonlijk (**Matteüs 12:28**). De uitvoering van Gods wil is een belangrijke voorwaarde om het Koninkrijk door de Heilige Geest te behouden. Als het niet op de juiste wijze gebruikt wordt, wordt het weggenomen en aan anderen gegeven, die de vruchten daarvan wel opbrengt (**Matteüs 21:31, 43**).

Het Koninkrijk komt niet door berekening of in uiterlijke gedaante, maar is binnen de mensen persoonlijk (**Lukas 17:20-21**). Het Koninkrijk Gods, ook wel genoemd het Koninkrijk der Hemelen, wordt niet alleen verkregen door te belijden Christus is Heer, wat één kant van de uitverkorenen is, maar ook door de uitvoering van de wil van God de Vader (**Matteüs 7:21**). Door de nederige uitoefening van Gods wil kan men groot worden in het Koninkrijk van God (**Matteüs 18:3-4**).

Zij die uitgesloten zijn van deelname aan het Koninkrijk van God worden in het bijzonder genoemd in 1Korintiërs 6:9-10, Galaten 5:19-21 en Efeziërs 5:5.

2 Terugkeer voor alle mensen

In de Bijbel kunnen we veel brokstukken met informatie over de gebeurtenissen rondom de terugkeer van Jezus vinden. Het onmogelijk is om uit die brokstukken een volledig gedetailleerd eindtijdsce­nario te distilleren. Ik denk ook niet dat Gods Woord daarvoor bedoeld is.

Bij de bespreking van dit onderwerp zullen we ons beperken door de gebeurtenissen rondom de terugkeer van Jezus te rangschikken onder de drie groepen mensen:

1. Israël (=alle gelovigen onder het oude verbond)
2. de Gemeente (=alle gelovigen onder het nieuwe verbond)
3. de volken (=alle overige mensen)

Met elk van deze groepen mensen heeft de terugkerende Christus een verschillende relatie. Zijn terugkeer zal dan ook een geheel verschillend effect hebben op elk van deze groepen mensen. Al deze gebeurtenissen zullen op

een of andere manier met elkaar verweven zijn. Aan het einde van veel romans komen alle gebeurtenissen van het boek in een spannende climax bij elkaar. In die climax vinden meestal ook verrassende wendingen plaats. Zoiets verwacht ik ook bij de terugkeer van Jezus "op die grote dag": onverwachte wendingen, die achteraf in de profetieën blijken te staan...

2.1 De toekomst van Israël en de Gemeente

In het Oude Testament lezen we veel profetieën over de eindtijd, met het herstel van Israël als natie temidden van de andere volken onder leiding van de Messias als hoofdthema. In het Nieuwe Testament lezen we over de terugkeer van Jezus om Zich met de Gemeente te herenigen en om met de Gemeente te regeren over de volken van de aarde. De grote vraag is: hoe passen deze profetieën in elkaar?

Op zijn minst zijn er heel belangrijke overeenkomsten. Zowel Israël als de Gemeente worden in de Bijbel Gods volk genoemd. Beide volken hebben eeuwenlang blootgestaan aan vervolging vanwege hun geloof in de enige God. Zowel gelovige Joden als gelovige Christenen zien uit naar de komst van Messias Jezus. De Joden wachten op de vereniging van hun Messias, de christenen op de hereniging met Jezus. Beide volken geloven in een opstanding uit de dood en rekenen op een bijzondere positie in het komende Koninkrijk van God. Kortom, beide volken zijn onderweg naar een toekomst die opvallend veel overeenkomsten heeft.

2.2 Israël en de Gemeente zijn blind voor elkaar

Het merkwaardige is echter dat Israël blind is voor de betekenis van de Gemeente in Gods heilsplan doordat ze Jezus als Messias afwijzen. Anderzijds hebben christenen eeuwenlang hun best gedaan om Israël aan de kant te zetten. Dat begon al kort na de verwoesting van Jeruzalem en het zette zich door in de tijd van Augustinus. Ze hebben met de zogenaamde vervangingstheologie het jodendom van de tijd na Christus buiten het plan van God geplaatst en de Gemeente uitgeroepen tot het geestelijke Israël. De toekomstprofetieën over het herstel van Israël uit het Oude Testament worden daarbij over het algemeen vergeestelijkt en uitgelegd als profetieën voor de

Gemeente. Rebecca de Graaff was een Messiasbelijdende Jodin. Zij hield tijdens haar leven veel lezingen over het onderwerp "Israël en de Gemeente". Zij noemde de vervangingstheologie in een van haar brochures de "grootste kraakactie van alle tijden". Deze manier van denken is in de loop der tijden mede de oorzaak geweest van een onnodig diepe kloof tussen beide groepen gelovigen, die zich allebei terecht "Gods volk" noemen.

2.3 Ook het Oude Verbond is een eeuwig verbond

Ik geloof dat God het volk Israël niet heeft afgeschreven. Gods verbonden zijn immers eeuwig, ook het Oude Verbond:

"Ik zal mijn verbond oprichten tussen Mij en u en uw nageslacht in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om uw nageslacht tot een God te zijn. Ik zal aan u en uw nageslacht het land, waarin gij als vreemdeling vertoeft, het ganse land Kanaän, tot een altoosdurende bezitting geven, en Ik zal hun tot een God zijn." (Genesis 17:7-8)

2.4 Ontluikend inzicht

Niemand kan om de wonderbaarlijke heropricting van de staat Israël heen, die in 1948 heeft plaatsgevonden, misschien wel het grootste godswonder van de 20e eeuw! Ondanks dat overduidelijke teken is de vervangingstheologie overeind gebleven in de meeste traditionele kerken, ook al wordt er door individuele kerkmensen wel steeds genuanceerder over gedacht.

Gelukkig zien we dat steeds meer nieuwtestamentische gelovigen openstaan voor de positie van Israël als volk van God naast de Gemeente. Wel blijft het moeilijk om vast te stellen wat die positie precies inhoudt, maar is het echt nodig dat wij dat precies weten? Tegelijk neemt het aantal Messiasbelijdende Joden toe. Dit zijn bemoedigende gebeurtenissen, die voorafgaan aan de samensmelting van Israël en de Gemeente in de komende tijd.

2.5 Israël naast de Gemeente

In de komende hoofdstukken zullen we proberen recht te doen aan Gods bedoelingen met zijn volk Israël enerzijds en met de Gemeente anderzijds. Bij voorkeur zullen we

de term "Gods volk" gebruiken, waarbij dan de ware gelovigen uit zowel Israël als de Gemeente bedoeld zijn. In Efeziërs 2:11-22 legt Paulus uit hoe Messiasbelijdende gelovigen uit de Joden en uit de heidenen samen tot één volk zijn samengegroeid. De Gemeente is als het ware op de stam van Israël geënt tot één boom:

"Indien nu enkele van de takken weggebroken zijn en gij als wilde loot daartussen geënt zijt en aan de saprijke wortel van de olijf deel hebt gekregen, beroem u dan niet tegen de takken! ... niet gij draagt de wortel, maar de wortel draagt ú." (Romeinen 11:13-24)

Let goed op. De volgorde is: eerst Israël, daarna de Gemeente. De Gemeente mag Israël dus niet aan de kant schuiven en als een tweederangs volk van God. Integendeel!

Jezus noemde Israël en de Gemeente één kudde met één Herder (Joh.10:16). De Joden die Jezus niet als Messias belijden en de Gemeente trekken momenteel apart op, ondanks het toenemende begrip ten opzichte van elkaar. In de eindtijd zullen de beide volken op een nieuwe manier tot één kudde worden.

2.6 Even slikken!

De samensmelting tussen gelovigen uit de Joden en uit de heidenen was een mysterie, waar Paulus erg opgewonden over was, zoals blijkt uit zijn brieven (Bijv. Rom.15:7-13; Ef.3:1-13). Voor ons in deze tijd is dat thema heel gewoon, maar toen niet. Het was behoorlijk slikken voor de Joden. In het bijbelboek Handelingen lezen we herhaaldelijk dat Joden afhaakten van het evangelie doordat zij daarin niet meer de vooraanstaande plaats innamen die ze gewend waren. Op dezelfde manier is het vandaag behoorlijk slikken voor veel nieuwtestamentische gelovigen als ze erachter komen dat ze niet de enigen zijn die op Jezus wachten en dat het volk Israël samen met hen de Bruid van Christus zal vormen...

2.7 De hele schepping

In Romeinen 8:22 lezen we dat de hele schepping uitziet naar het moment dat Jezus zal terugkeren om een einde te maken aan de overheersing van het kwade op aarde.